

Breskev vrtnovih dohodkov.

Kdo ne pozna tolikanj priljubljenega breskovega sadu. Sicer ponekod samo po imenu. Malokdo zna res pravilno vzgajati breskov nasad, še manj pa je znano, kako dobičkanosno je to sadno pleme. Pred več desetletji je bilo pač po starih vinogradih obilno breskovega drevja, ki je rodilo sicer obilno, pa sadje je bilo izvečine le trpkega in grenkega okusa, ki se je ponajveč porabljalo za žganje in prašičjo pičo. Lepih in okusnih žlahtnih sort je bilo zelo malo. Ko so se pa jeli vinogradi prenavljati in rigolati, so izginile še te popolnoma iz površja, le tu in tam je se le slučajno kakšna koščica sama zasejala po novorigolanih vinogradih. Če pa dandanes pogledamo na sadni trg, vidimo zelo malo ali pa nič breskovega sadu. Posebno lepih, okusnih ter zgodnjih ni! In ravno zgodnje imajo bajno lepe cene. Začetkom mesca avgusta sem osebno videl v Mariboru na trgu sam dve košarici breskev, ki so je branje vke prodajale po 20 do 24 Din 1 kg. To je nezaslišna cena! Pa vse eno da nam misliti! Na primer: Ako bi kdo imel v svojem vinogradu po sto breskovih drevesc posajenih, in bi vsaka dala na leto po 5 kg sadu, katerega bi prodal po 10 Din kg. Ali bi ne bil to že lep dobiček brez posebnih stroškov? Samo ob sebi je umevno, da sadje mora biti boljše vrste, kar pa dosežemo s cepljenjem in pravilno vzgojo.

Vzgajanje pa je tako priprosto, kakor za nobeno drugo sadno pleme. V naslednjih vrstah naj sledi kratek opis pravilne vzgoje sadik za nov nasad. Košice za seme je nabrati od lesnih ali divjih necepljenih breskev, katere moramo dati takoj v zemljo ali v pesek. Zaboje ali kišto napolnimo z zemljo ali peskom, med katerega pomešamo košice za seme. Vse to vkup damo v kako klet, da spomladi preje cimi. Pomladi mesca februarja

ali marca posadimo v zato pripravljene grede. Saditi je v vrste po 30 do 40 cm narazen, vrste same pa po 60 do 80 cm vsaksebi. Ko mlade rastline pribodejo iz tal, jih je skrbno pleti in okopavati. Če smo jih skrbno čistili in okopavali, da ni bilo plevela in trave, so v mesecu avgustu istega leta že visoke čez en meter, in debelca debela 1 cm in pol. Mesca avgusta do septembra prvo leto jih moramo okulirati. Po preteku 3—4 tednov se morajo vezi cepljenja porezati, ker na jesen so debelca močno debela in vezi se rade zajedo.

Prihodnjo spomlad meseca februarja do marca porežemo vršičke 10 cm nad cepljenim očesom ter zopet okopamo, in kadar začno odganjati, moramo poganjke iz necepljenega debela z ostrim nožem odstraniti, tako da ostane samo cepljeno oko, oziroma poganjek žlahtne vrste. Ko pa žlahtni poganjek nekoliko odraste, ga moramo na tisti štrcelj, ki smo ga spomladi pri obrezovanju pustili, pri vezati, da nam ga veter ne polomi. To leto zadostuje, če nasad le 2 do 3-krat okoplamo ter mesca julija-avgusta nad cepljenim mestom štrclje porežemo z ostrim nožem. Pač pa je paziti, da se uši in drugi zajedalci ne zaredijo in nam mladih drevesc ne uničijo!

Tretjo spomlad po sajenju košic že lahko drevesca februarja-marca presadimo na stalno mesto po 4 do 5 m narazen, v vinogradih po 6 do 8 m. Pri tej razdalji ne trpi vinograd posebne škode, a dohodki se prav znatno pomnože. — Pri tem je pripomniti, da hoče breskev odprto zemljo, torej je ne kaže saditi na trato, kakor drugo sadno drevje.

Pri saditvi rabimo le strohneli gnoj, kompost in smet od starega zida, če pa tega ni, pa apno v prah zdrobljeno. Brez apna pač ne bo dolgo uspevala. Ako hočemo, da bo bre-

skev zdrava in obilno rodila, moramo pač z apnom gnojiti.

Kar sem omenil o gojitvi te kulture, pač ni posebna umetnost, le samo nekoliko dobre volje in nekaj potrpežljivosti je treba in v štirih do petih letih se že lahko veselimo lepega sadja. Še bolj pa bomo veseli, ko po tako malem trudu dobimo lepe denarce.

Tu sem Vam, dragi čitatelji, prav na kratko opisal način, kako bi se dali dohodki zvišati brez posebnega kapitala in brez vse škode. Želim, da bi upoštevali ta nasvet, saj žal ne bo nikomur. Kdor ima posebno veselje do teh kultur in se želi temeljitješe poučiti, ta si naj kupi knjižico »Breskev in marelica«, ki se dobi v Ciri-
lovi tiskarni za 10 Din komad. Cepi-
če za letošnjo okulacijo pa dobite le-
tos 12 trpežnih sort pri meni z imeni
zajamčeno. Torej nikakor ne veruj-
te, da breskev ne bi uspevala! Dajte
ji primeren prostor in ji postrezite
po njeni zahtevi, pa boste videli, da
Vaš trud ni bil zaastonj! Saj že prego-
vor pravi: »Pomagaj si sam in Bog ti
pomore!« To je: delaj in Bog Ti svoj
blagoslov prida!

Jože Vezjak, Sv. Peter pri
Mariboru.

Poljski križi.

Nekateri poljski križi po naši domovi-
ni so taki, da bi bilo bolje, če bi tam ne
stali. Posebno je grdo, če je telo Kristu-
sovo vse preperelo in razpada. Lastni-
kom poljskih križev sporočamo, da ima-
mo v zalogi za velike poljske križe tru-
pla v sledeči velikosti in ceni:

120 cm velik	Din 1800.
110 cm velik	Din 1560.
95 cm velik	Din 1260.
90 cm velik	Din 1190.
80 cm velik	Din 936.
70 cm velik	Din 828.
50 cm velik	Din 480.

Naročite si jih v Tiskarni sv. Cirila v
Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksan-
drova cesta 6.

daljne kraje, pri čemur ga je le mučila silna že-
ja, a naenkrat je začutil nek poseben hlad okoli
glave in na prsih in v tem je tudi spregledal.

Martinovo zdravstveno stanje je bilo od dne
do dne boljše, ni se nič posebno prestrašil, ko sta
mu starša povedala, da so ga imeli že za mrt-
vega in je oče šel v Sv. Lenart, da bi odredil vse
potrebno za pogreb.

V Št. Lenartu se je raznesla kot blisk novica,
da je vstal Lužkašicev sin od mrtvih, ker ga je
njegovo če zaobljubil h kapelici božjega groba v
Radehovi in dal znatno darilo.

»To je laž,« se razjezi Nürnbergerjeva Kata-
rina, ko ji je to novico povedala Zirngastova že-
na Terezija, »kaj takega še ni bilo, saj je vendar
le naš Zveličar imel to moč, drugače pa nikdo,
najmanj pa še tak luteranec, kakor je sprijeni
Šef, ki ljudi vara in jim krađe denar iz žepa.«

»Nikar se ne razburjaj, ljuba žena,« jo miri
njen mož Caharija, ki je ravno prišel iz župnišča
domu, »to ni noben čudež, je čisto nekaj narav-
nega.«

»Ti pa tudi kaj veš, če pa tvoja velja, pa je
še večja goljufija, Šef je potemtakem nalašč na-
ročil, da se mora Lukašicev sin napraviti mrt-

vega, da ga potem obudi, ker drugače bi njegova
Antikristova vera nič ne veljala.«

»To ni tako,« meni Nürnberger, »Lukašicev
sin je bil že večkrat težko bolan, prijel ga je zo-
pet močan krč in mogoče bi res umrl, če bi Šef
ne bil napravil poskusov, da ga zopet oživi, zato
ta stvar ni nič posebnega.«

»Le zagovarjaj ga, slepari in bogati se s tem,
vidim, da ste možje babe, sedaj pa jaz grem k
škofu in mu vse povem, da bo enkrat te slepa-
rije konec, razumeš?«

Rekši dvigne svoj običajni piskerček ter ga
nastavi na usta, da je stekla vsa vsebina dobre
vinske kapljice po grlu v notranjost života.

Nürnberger je uvidel, da danes ni nič opravi-
titi z ženo, zato se je odstranil in šel skozi trg na
polje.

Vsi drugi prebivalci v Št. Lenartu pa so bili
prepričani, da se je zgodil čudež in ima Koloman
Šef posebno milost božjo, da pokaže ljudem, kje
hoče imeti Kristus svojo cerkev. In to mnenje se
je razširilo po vsej okolici daleč po Slovenskih
goricah.

Dalje bo sledilo.

„Smeš in jok — naših otrok!“

Berite knjigo „Iz otroških ust“ I. del Din 8-50, II. del
Din 16-—. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru